

Interviu cu Alina Downunder despre Australia

Autor: [sabina](#)

Pe Alina Downunder o citesc de mult timp; dintre randurile blogului ei strabate o pofta de viața molipsitoare, inspirată de viața frumoasă pe care Alina o duce în Australia împreună cu familia ei.

Intrigată de veselie și optimismul de pe [Vorbe-n vant](#) am discutat cu Alina Downunder despre țara-continent. Rezultatul e un interviu despre cum e să te îndrăgostesci de Australia și cum e să ai o relație armonioasă cu țara în care locuiești.

Sabina: Tu locuiești în Australia (ce frumos sună). De cât timp ești acolo, ce te-a determinat să părăsești țara și de ce tocmai Australia?

Alina Downunder: Pe 4 septembrie am făcut 6 ani aici. Am plecat ca tot românul emigrant, cu formular oficial completat și tacamul aferent, cu viza de rezidență obținută prin cumul de puncte.

Aveam niște amici care se stabiliseră în Melbourne de câțiva ani, de la ei am prins curiozitate față de opțiunea asta (gândul plecării era instilat de ceva vreme).

Și uite-asa ... mi-a luat cam cinci ani de la intenție până la direcție, timp în care m-am documentat ca la carte, cât se putea, despre ce mă aștepta la capătul drumului. Distanța și exotismul destinației nu au fost decât o provocare în plus, la vremea respectivă mă vroiam cât mai departe, cât mai la caldura și cu posibilitatea unui început proaspăt cât mai tangibil.

A fost, să zicem, o decizie mai degrabă personală, de reconstruire a destinului propriu, dar, desigur, influențată de toate cele din jurul meu.

Sabina: Cum ti s-a parut Australia cand ai ajuns acolo? Acum imi inchipui ca te-ai obisnuit si nu mai simti atat de acut diferente, dar la inceput cu siguranta ai fost surprinsa de ce inseamna viata in Australia.

Alina Downunder: Hmm ... cum ziceam, am avut cinci ani in care sa-mi construiesc niste asteptari. Am incercat sa fiu ... in principiu realista, dar cu tendinta de a pune raul inainte ("si daca nu va fi asa frumos ca-n ilustratele turistice, ce te faci?").

Cert e ca la fata locului toate s-au asezat fix peste asteptarile mele pozitive, adica Australia m-a uimit in bine, daca pot spune asta, insa nu am experimentat un soc cultural per se, ci o uluire placuta, o indragosteala dulce ... care continua si-n ziua de azi.

Stiu ca nu toti cei care vin incoace imi impartasesc viziunea romantata ... insa eu am simtit din prima clipa ca apartin acestui loc, ca m-a chemat si ca ma potrivesc aici, in sfarsit. Dar diferentele nu pot opri sa nu le percep, inca, mai ales ca nu pot spune ca m-am rupt de Romania ...doar m-am indepartat de ea.

Sabina: Povesteste-mi despre diferentele care te-au facut sa te indragostesti de Australia.

Alina Downunder: Pai cred ca in afara de primele impresii, profund senzoriale (de miros, de culoare, de contururi placute ochiului), in esenta dragostea mea pentru pamantul asta (cu tot cu oamenii lui) se rezuma cam la doua fundamente: echilibrul si naturaletea.

Ritmul locului e unul gospodaresc linistit, fara drama inutila, fara agitare ineficienta, fara zgomot deranjator. Natura e nu doar cadrul, ci e parte, la modul serios, nu declarativ sfiorator, din viata individului de rand.

In special viata de suburbie, curge pasnic si curat, asa cum ar trebui sa fie in orice normalitate de pe lume.

Civilizat e prea putin spus. As zice cuminte, dar iarasi nu cuprinde tot. Cateodata imi aduce aminte de copilaria mea provinciala, verile caniculare dar umbrite de pe malul Dunarii, alteori ma face sa ma

gandesc la Ardeal, la molcomul de-acolo, o fara graba studiata. Dar asta nu inseamna ca nu se traieste, doar ca oamenii s-au adaptat climei si

reliefului, au dictonul "no worries" ca principiu calauzitor, fac efort cu cap si cand trebuie. Altfel le place mult sportul, deci nu sunt puturosi deloc. Si nu doar ca spectatori, ci practicanti in lege. E foarte greu sa-i cuprinzi oricum in cateva randuri.

Sabina: Inteleg, asa simt si eu despre America, e greu de cuprins in cateva randuri. In plus sunt atat de multe diferente de la un stat la altul aici incat nu cred ca poate cineva face o afirmatie general valabila despre americani.

Alina Downunder: Exact, si aici sunt diferente intre state, regiuni. Iarasi, diferente intre orasele cosmopolite (putinele, deh, populatia nu e foarte mare) si country life.

N-am fost niciodata intr-un orasel din ala prapadit din desert, intr-o zona miniera, sa iau si de acolo pulsul social, probabil ca e complet altfel decat cel din Melbourne sau Adelaide, astea fiind orasele mari pe care cat de cat le stiu si eu.

Ah, una din chestiile care nu inceteaza sa ma uluiasca, ceva care, simt, banuiesc eu, tine de naivitatea asta de copil de la tara a australianului venit aici cu doua secole in urma ... exista un respect profund fata de cinste, corectitudine, lege. Raman stupefiata cand vad cate chestii nu sunt normate legal, fiindca nu a fost nevoie, oamenii tin disciplina fara a fi fortati.

De exemplu sotul meu imi povesteste ca acum 20 de ani, cand a venit el aici, inca era obiceiul sa nu se incuie (DELOC!) casele ... nimeni nu intra sa fure.

Acum ma uit, in plimbarile mele prin suburbia in care locuiesc, cand merg cu fetele la gradinita sau in parc, cum stau abandonate prin curtile din fata diverse jucarii, obiecte de uz gospodaresc ...Nimeni nu le ascunde, nimeni nu le pune lacat ... biciclete, ustensile ...

Sabina: Eu sunt de doar 2 ani in State si deja observ ca mi-am schimbat foarte mult modul de a vedea lucrurile, cum te-a schimbat pe tine Australia?

Alina Downunder: Sunt convinsa ca m-a schimbat mult si in bine. In primul rand m-a domolit - eu aveam o personalitate razvratita,

patimasa, nerabdatoare, pe care o alimentam cu negativitati si ... rezulta o frustrare pe toate planurile.

Acum a fost si soarta la mijloc, faptul ca mi-am cunoscut sotul si am conceput minunile noastre de fetite in acesti ultimi ani, cumva a fost o combinatie, intre imblanzirea prin social si cea prin domestic.

Am ajuns la echilibru. La propriu si la figurat. Sunt intr-un loc mai bun, geografic si psihic, deci e randul meu sa dau mai bun inapoi, sa am reactii care sa cuprinda recunostinta si echilibrare de care vorbeam.

Sunt mai greenie, sunt mai calma, mai zambitoare, mai politicoasa, mai rabdatoare, mai toleranta, mai putin dispusa sa intru ca berbecul in prima polemica/contradictie ivita in cale.

Pe scurt, am invatat sa ma bucur de viata asa cum imi este daruita, de placerile simple, de bucuriile marunte - natura, copilarie, familie ... esenta.

Eu le spun tuturor celor care ma intreaba (si Doamne multi mai sunt!!!) daca (SE) merita sa plece, plecati fratilor, chiar daca va intoarcati, va intoarcati mai bogati, spiritual.

Este imposibil sa nu inveti ceva din orice experienta prin care treci, si orice loc pe care il cunosti lasa o amprenta asupra ta.

Sabina: Dintre toate locurile frumoase pe care le-ai vazut in Australia care ti se pare tie cel mai frumos?

Alina Downunder: Am vazut destul de putin, raportat la dimensiunile de-a dreptul gigantice ale Australiei (tara-continent!). Dar mi s-a lipit de suflet coasta de vest a statului Victoria, in care locuiesc, bucatica Great Ocean Road, un drum care merge, in serpentine, de-a lungul unei coaste absolut mirabolant de frumoase, cu cei 12 Apostoli (stanci imense ramase marturie a rupei primordiale de pamantul unic a continentului de acum).

Insa la cat mai am de vazut, sunt sigura ca am sa adaug non-stop la lista de preferinte. Practic nu exista loc in tara asta in care sa fi fost si sa nu-mi fi placut (macar estetic, ca peisaj).

Sabina: E ceva ce nu ti-a placut sau cu care te-ai obisnuit mai greu in Australia. Vreun obicei mai ciudat, vreo particularitate a climei?

Alina Downunder: Sunt lucruri care imi plac mai putin, sau ... aproape deloc. Dar prefer sa fiu echilibrata spre optimist, sa pun in balanta, sa stau stramb si sa judec drept, inainte sa carcotesc.

Ma nemultumeste de exemplu felul in care unii aleg sa se victimizeze toata viata lor, o seaca si neconstructiva eterna carcoteala - era rau in Romania, dar ma, nici australienii nu-mi plac ... ca-s prea lenti, ca-s prea simpli, ca n-au vechimea culturala a batranei Europe ... in fine, te miri ce, numai sa alimenteze moara de strans subtire din buze.

Personal nu gasesc nimic care sa functioneze atat de strigator la cer incat sa ma disturbe din linistea existentiala in care am ajuns, in sfarsit. Diversele nimicuri-mizilicuri de zi cu zi sunt mai devreme sau mai

tarziu rezolvabile. Acum pot sa-ti spun ca m-a nemulțumit c-au pierdut liberalii ultimele alegeri (din urma cu doua saptamani). Nu c-as fi de dreapta de fel, dar in laburisti nu am incredere (in programul lor).

Deci sigur ca nu totul e ireprosabil si perfect. Dar per ansamblu vad chestii perfectibile si bunavointa, ceea ce mie mi-e suficient.

A, si apropo de clima ...am o amica, mereu mi se plange cat e de frig (in Melbourne), iarna. De fiecare data tac, zambesc, o consolez, dar nu pot sa nu ma gandesc "bine, domnule, si-n iernile romanesti cu -20 grade cum mai era, daca la 10 grade e frig??"

Oceanul, sigur, e un privilegiu de care incerc sa ma bucur cat pot de des. Nu credeam c-o sa-mi placa, mie, o montagnarda convinsa, inraita, sa plajuiesc asa ...

Dar intinderile astea nesfarsite sunt ... imposibil de neiubit, nisip fara sfarsit, apa fara sfarsit ...Si exclusivitatea asupra lor asa de la indemana incredibil. Australienii zic ca ei pot garanta ca exista cel putin cate o plaja pustie, la un moment dat, pentru fiecare cuplu din Australia ... e o performanta!

Melbournul beneficiaza de protectia unui golf, practic toate plajele din oras sunt la apa din golf, nu direct la ocean. Asa, calatorind mai departe, e foarte greu sa gasesti in extrema sudica a Australiei plaje cu apa neagitata si calda. De obicei se face mult surfing, dar toti practicantii sunt cu costume de neopren pe ei.

Cum ziceam, insa, prefer asa, decat la tropice (sa locuiesc, de vizitat n-am nimic impotriva). Plus ca la tropice apar alte surprize, odata cu apele mai calde - rechini, crocodili de apa sarata, meduze otravitoare etc ...

Sabina: Daca ai putea schimba macar un lucru in Romania dupa modul australian care ar fi?

Alina Downunder: I-as invata pe romani sa aiba rabdare si sa fie mai calmi. Cu rabdarea ... trecem marea . Plus ca, gandite la rece, nu la fierbinteala latina cu pofta de cearta, lucrurile incep sa-si gaseasca rezolvari neasteptate.

Dar ... sunt sigura c-ar fi greu pur si simplu sa translatezi aceasta intreaga filozofie la un neam atat de haituit de vicisitudini si propriile hibe, cum suntem noi. Asta nu inseamna ca nu ne putem dori, insa.

Sabina: Mai e ceva legat de Australia si viata de acolo ce ai vrea sa impartasesti cu noi?

Alina Downunder: Pai nu stiu ce sa va mai spun ... sunt multe rau de povestit si de aratat despre tara asta asa de frumoasa si de binecuvantata. Cred ca am uitat sa va zic un pic despre umorul, aparte, aussie. Care nu e nici umor negru englezesc, nici haz de necaz, nici umor sec ... e un umor sanatos, robust, adesea auto-tintit, si, desi simplu, are sclipiri geniale cateodata, ca dovada ca oamenii astia, chiar si cand tac, cugeta la partea plina si vesela a paharului.

Plus ca ii ajuta sa mentina viu spiritul natiei, in conditiile acestui multiculturalism cultivat drept metoda de supravietuire economica, e nevoie de o identitate pe care sa ti-o poti

asuma si tu, ca nou venit, si strain, cu usurinta. E un fel de "welcome, mate", daca radem cu tine (si nu DE tine), inseamna ca esti de-al nostru ...

Australienii sunt niste copii mari, asa as zice eu. Naivi, drepti, idealisti (iata de ce ma potrivesc eu aici!!), zambareti, cu pofta de trait, insa o pofta naturala, vie, nu asa de pervertita de lumea asta modern-decadenta.

protejata, de-aia sanatoasa, de-aia toate punctele de progresiv, al familia e centrul lucrurile curg in mult stres. "No ziceam.

Sabina: Spune-australian

Alina

ha ha ... stai sa

Uite, asta: "A man was running late for the office one day, so he was exceeding the speed limit along the freeway. The next thing he knows his wife rings up & says that I've just seen on the TV that there's a maniac going down the wrong side of the freeway. The man replies, It's not just one, it's all of them."

De-aia natura e economia e clasa medie (din vedere) e grosul, populatiei, de-aia universului aici si firesc, fara prea worries", cum

ne un banc tipic

Downunder: Ha ma gandesc un pic!

Da, cand am venit aici m-au distrat la culme semnele de pe autostrazi "wrong way, go back!", mari, rosii ... deh, cati europeni n-or fi luat-o pe contrasens ...

Ah, mai sunt unele, alta mostra de umor aussie, pentru ca mi-am adus aminte, apropo de drink driving, panouri imense: "only a little bit over??" (the limit) "you bloody idiot!". Deci asta campanie oficiala, platita de guvern, dar nimeni nu se supara, cum ziceam, gusta auto-ironia.

Sabina: In final as fi vrut sa te mai intreb, cine e Alina din Australia?

Alina Downunder: Eu! He he. Alina din Australia ...Pai e o femeie inca tanara, in mijlocul anilor 30 ai ei, care se redescopera si descopera cu alti ochi lumea din jurul ei.

Gratie Australiei, gratie maternitatii ca revelatie, gratie unui sot extraordinar, gratie jocului minunat, poate divin trasat, al circumstantelor, joc care a facut ca toate astea sa se intample simultan.

Deci Alina din Australia e capatul unui drum imbogatitor pentru Alina care a plecat acum 6 ani din Romania.

Si care a devenit mama, sotie iubita si iubitoare, si fericita, si s-a reapucat de fotografie la modul serios si care ... spera sa continue cel putin la fel de frumos drumul. Daca se poate, cu downunder ca locatie pentru "acasa". Pentru restul calatoriei.

